

tussen afbraak en opbouw

De oude wereld zakt steeds dieper weg onder onze voeten. De waarden waaraan we hechtten en de zekerheden waarop we rekenden werken niet meer. Een democratie functioneert niet meer als parlement en regering niet luisteren naar het volk, maar dat deden ze in het verleden eigenlijk ook al niet. We hadden het alleen niet door. Een gezondheidszorg functioneert niet meer als ze vaart op regels van wereldvreemde zelfbenoemde autoriteiten in plaats van praktijkervaring aangevuld met integer wetenschappelijk onderzoek. Wetenschappelijk bewijs functioneert niet meer als denkmodel, het is niet meer de onderbouwing van onze werkelijkheid. Een maatschappij functioneert niet meer met een zelfverrijkend economiemodel dat onderwijs, dienstverlening en middenstand kapot maakt. Een samenleving functioneert niet meer als je het volk verdeelt en tegen elkaar uitspeelt. Een mens kan niet meer zijn waarachtigheid leven als je de ziel van zijn lichaam berooft. De avond is gevallen voor de oude werkelijkheid.

Midden in deze periode van afbraakbeleid ontspruiten allerlei initiatieven om iets nieuws op te bouwen. Mensen zoeken elkaar op, lanceren platformen en experimenteren met een leven 'off the grid'. We worden ons pijnlijk bewust van de afhankelijkheid van diensten en systemen en er groeit een behoefte aan onafhankelijkheid: kunnen we niet gewoon zonder al die 'voorzieningen' leven en het goed hebben met elkaar? Ja, dat kan, maar we moeten dat wel leren en ... we kunnen dat leren, want mensen zijn van nature nieuwsgierig en creatief. De dageraad heeft zich aangekondigd. Maar voorlopig bevinden we ons nog in de schemering.

Welke koers kiezen we? De build-back-better route? Dat is het herstel van de oude wereld, maar in een nieuw jasje. De technologie neemt het stokje over en verhuist de samenleving naar een machine. In plaats van een financieel-sociaal systeem wordt een technologisch systeem de regisseur van ons leven. De 'quantumsprong' route? Dat is het herstel van de oorspronkelijke wereld, ooit op aarde gevestigd. De natuur (Moeder Aarde, Gaia) krijgt het weer voor het zeggen. Hiermee wordt onze verbondenheid met het Bron-veld hersteld en hebben *alle* frequenties weer toegang tot ons bestaan. Op basis hiervan kunnen we een planetaire werkelijkheid scheppen die harmonieert met de Hele Werkelijkheid.

Er zijn al creatieve initiatieven, maar het zal nog heel wat voeten in de aarde vragen om nieuwe paden uit te zetten. Het is namelijk niet makkelijk om je los te maken uit de gevestigde systemen, uit de ingepeperde en ingeburgerde normen en waarden. Bijvoorbeeld: als je groenten nodig hebt gaan velen nog naar de supermarkt in plaats van de groenteboer. Als je je aanmeldt bij een instantie, word je geacht je hele doopzeel in te leveren. Als je je niet gezond voelt, ga je naar de dokter. Een bewijs van gezondheid haal je bij ... de dokter. Ons dagelijks leven is gevuld met vanzelfsprekendheden. Het los maken begint met vragen stellen. De falende voorzieningen, je niet meer kunnen verlaten op oud-en-vertrouwd, helpen een handje om je Zelf niet meer te verlaten. De hedendaagse praktijk van de gezondheidszorg, met het medisch werkveld voorop, roept in ieder geval veel vragen op.

geneeskunde is ziektekunde

Wat kan een geneeskundige zonder enige kennis van gezondheid patiënten te bieden hebben? Zoals de meeste mensen wel weten wordt gezondheid beschreven in termen van normaalwaarden. Dus als de hoeveelheden en afmetingen van je lichamelijke onderdelen binnen het collectieve spectrum vallen - dat wat bij de meeste mensen gemeten is - dan is dat je brevet van gezondheid. Gezondheid is een hoeveelheid. Het wordt opgehangen aan de grootste gemiddelde deler. Het is een verouderd *denkmodel* dat je gezondheid en ziekte kan vaststellen op basis van metingen met apparatuur, omdat alle menselijke lijven op dezelfde manier zouden werken. De 'gekwalficeerde' medicus die je gezond moet maken, vaart op een handvol getallen. Kunnen we dat kwalificeren als kennis van gezondheid?

Waar heeft de geneeskundige dan wel kennis van? Tijdens de medische opleiding, en ook daarna, krijg je een onuitputtelijk scala aan ziekten gepresenteerd om in je hoofd te stampen. Het hele medische denken is

ingesteld op wat er allemaal mis kan zijn (pathologie), hoe het mis kan gaan (pathofysiologie), hoe je dat tijdig kan opmerken (vroegdiagnostiek), hoe je dat kan herkennen (symptomen), welke naam je de ziekte kunt geven (diagnostiek) en wat je kan doen om de ziekte te bestrijden (behandeling). Kortom, de hele geneeskundige mindset is erop ingesteld dat er van alles fout kan gaan en hoe fout het vervolgens kan gaan ... als je niets doet. Het besef dat de mens geweldige vermogens bezit, zoals een herstelvermogen, is ver te zoeken. Veel mensen **weten** zich op de een of andere manier toch in balans te houden ondanks alom aanwezige verstoringen als stress, vervuiling, straling, mindcontrol, trauma, enz.. Velen kunnen zichzelf genezen, met of zonder hulp van buitenaf. Iedere arts weet, of moet het weten, dat niet de arts geneest, maar het lichaam dat zelf doet. Tijdens mijn opleiding maakten veel artsen gebruik van dit ervaringsfeit: in de meeste gevallen konden patiënten genezen zonder al te veel toeters en bellen. Het medisch vertrouwen in het lichaam was een onmeetbaar, maar wezenlijk en effectief onderdeel van de behandeling.

Tegenwoordig denken we dat we genezen door dat pilletje, die chirurgische ingreep en oh ..., als we de technologie niet hadden! Waarom moeten artsen dan overuren maken en kan de gezondheidszorg de toevloed niet aan? En is het onbetaalbaar geworden! Waarom zijn er zoveel herhaal bezoeken, terwijl een ziekenhuis-ontslag nogal eens wordt geregistreerd als 'genezen verklaard'? Wat kunnen we dan te weten komen over het medisch rendement? Als de mindset van de medicus het zelfgenezend vermogen van de mens niet onderkent, dan geneest de patiënt ondanks de medische behandeling. Tenminste, als ie geneest.

gezondmaker of ziekmaker?

We zitten nu met een gezondheidszorg die, onder leiding van de geneeskunde, meewerkt aan het ziek maken van mensen, op zijn zachtst gezegd. De hardere variant - 'de gezondheidszorg werkt mee aan het ruimen van mensen' – is te pijnlijk om hardop te zeggen, maar kijk naar de cijfers van juli 2022: bijna [47.000 doden in Europa](#) en [30.000 doden in de VS](#). Het aantal gewonden is desastreus: ruim 4 miljoen in de EU en 1 miljoen in de VS.

EudraVigilance - European database of suspected adverse drug reaction reports

The European Medicines Agency publishes these data so that its stakeholders, including the general public, can access information that European regulatory authorities use to review the safety of a medicine or active substance. **Transparency** is a key guiding principle of the Agency.

COVID-19 Vaccine Adverse Drug Reactions
46,999 DEAD
4,731,833 Injuries Through July 30, 2022

COVID-19 MRNA VACCINE MODERNA (CX-024414)
 COVID-19 MRNA VACCINE PFIZER-BIONTECH
 COVID-19 VACCINE ASTRAZENECA (CHADOX1 NCOV-19)
 COVID-19 VACCINE JANSSEN (AD26.COV2.S)
 COVID-19 VACCINE NOVAVAX (NVX-COV2373)

EUROPEAN MEDICINES AGENCY
 SCIENCE MEDICINES HEALTH

EudraVigilance

Search Results

From the 7/22/2022 release of VAERS data:
Found 1,357,940 cases where Vaccine is COVID19

[Government Disclaimer on use of this data](#)

Table

Event Outcome	Count	Percent
Death	29,790	2.19%
Permanent Disability	55,719	4.1%
Office Visit	200,580	14.77%
Emergency Room	121	0.01%
Emergency Doctor/Room	132,557	9.76%
Hospitalized	169,730	12.5%
Hospitalized, Prolonged	421	0.03%
Recovered	352,027	25.92%
Birth Defect	1,129	0.08%
Life Threatening	33,124	2.44%
Not Serious	632,985	46.61%
TOTAL	† 1,608,183	† 118.43%

† Because some cases have multiple vaccinations and symptoms, a single case can account for multiple entries in this table. This is why the Total Count is greater than 1,357,940 (the number of cases found), and the Total Percent is greater than 100.

We zijn er getuige van dat de gevestigde geneeskunde meewerkt aan een vaccinatieprogramma dat nu al een onacceptabel dodental op zijn conto heeft en massale gezondheidsproblemen veroorzaakt. Artsen die hier niet aan meewerken of deze gang van zaken kritisch onderzoeken en dat publiceren, vinden een hoge boete op de deurmat, krijgen een beroepsverbod of overlijden plotseling. Genoeg gezondheidswerkers luiden de noodklok. Velen zijn overspannen door de medische drama's zich die binnen de medische muren afspelen. Ze zitten ziek thuis of ze nemen ontslag. Hoezo personeelstekort in de gezondheidszorg? Raar, toch?

We zijn er getuige van dat de gevestigde geneeskunde niet bereid is om de gezondheidsproblemen bij de 'gevaccineerde' mensen te onderzoeken op mogelijke vaccinschade. Om vaccinschade buiten de schijnwerpers te houden worden we met kluitjes in het riet gestuurd met diagnoses als 'sudden adult death

syndrome' en 'dood door onbekende oorzaak'. Etaleren de medici met dit soort diagnoses niet eerder hun onwetendheid dan hun professionaliteit? Hier kan je als moderne, technologisch geavanceerde en hoogwaardige gezondheidszorg toch niet mee aankomen? Raar, toch?

Of niet? Hebben we dit niet eerder gezien? Werd de geneeskunde 80 jaar geleden niet ook ingezet om mensen te ruimen en op mensen te experimenteren? Is er toen niet ook onherstelbaar mensonterend letsel toegebracht aan de mensheid? Is Agenda 2030, in geneeskundig opzicht, een vergelijkbaar project, maar dan in een 21^e eeuwse jasje?

Hoe dan ook: is dit een gezondheidszorg waarop we nog kunnen vertrouwen? Willen we dat artsen die hun patiënten schade toebrengen, bewust of onbewust, onze trouw en toeverlaat zijn in tijden van lichamelijke of geestelijke nood? Willen we ons leven in handen leggen van een geneeskunde, hoe wetenschappelijk verantwoord die ook beweert te zijn, die ons als object ziet en met 'sorry' aankomt als het ons leven verwoest? Is dit een geneeskunde die we nog willen, die met ons lijf mag doen wat onder het mom van 'medisch verantwoord' verplichte protocollen op ons loslaat? Voorschriften die ook nog eens voortkomen uit frauduleuze studies, niet gecontroleerde/gecorrigeerde publicaties en een meeste-stemmen-gelden beleid (consensus). Dankzij het pandemie-prikkie is de medische doos van Pandora geopend, want dit verhaal speelt eigenlijk al sinds oprichting van de 'reguliere' geneeskunde. Is het niet de hoogste tijd om een kritische kam door de gevestigde geneeskunde annex gezondheidszorg te halen om het kaf te verwijderen en te zien of er nog bruikbaar koren tussen zit? Kunnen we deze crisis dan gebruiken om een gezonde geneeskunde te ontwikkelen?

het vonnis

De gevestigde geneeskunde is eigenlijk een geamputeerde versie van geneeskunst. Het is gebouwd op het gematerialiseerde aspect van het mens-zijn, de tastbare verschijning. Dit is maar een klein aspect van het mens-zijn dat zich oneindig uitstrekt in een 'energetisch veld'. Van dit kleine aspect zijn er nog weer vele kanten afgeschaafd. De modellen voor anatomie en pathologie zijn opgesteld aan de hand van dode lichamen. De normaalwaarden vinden hun wortels in metingen van voornamelijk mannelijke gevangenen en militairen. Niet bepaald representanten van de mensheid, zou ik zeggen. Ook symptomenbeelden (ziekte-markers) zijn afgestemd op de mannelijke lichamelijkeheid.

Dankzij activistische vrouwelijke cardiologen begint het te dagen in de gezondheidszorg dat hartproblemen bij vrouwen zich heel anders manifesteren dan bij mannen waardoor ze niet tijdig herkend worden.

De meetgegevens voor fysiologie en pathofysiologie komen uit farmaceutische laboratoria en technologische computermodellen. Gegevens uit de computer en het laboratorium leveren de diagnose. Het gros van de medische behandelingen dwingt het lichaam om iets anders te doen dan wat het van nature wil doen. Ik heb het hier niet over acute en levensbedreigende situaties die kordaat en heftig ingrijpen rechtvaardigen. Dit is iets waar de geneeskunde zich in gespecialiseerd heeft en ook goed in is. De gezondheidszorg wordt echter overladen met chronische, levensbeperkende en hinderlijke ongemakken. Ze zijn niet op te lossen met symptoombestrijding en in veel gevallen zijn ze juist het gevolg van symptoombestrijding. Een beroep met zo weinig *levend menselijk fundament*, maar wel met heel veel invloed op menselijk leven lijkt me niet de aangewezen partij om een leidende rol te spelen in onze samenleving. Wordt het niet de hoogste tijd dat we hiervan afstappen?

omschakelen

De quantumsprong is al gaande. We hoeven alleen maar mee te liften op de grote golf. Alles wat er gaande is in de energetische velden wijst op een expansieve beweging in bewustzijn en lichamelijkeheid. In mijn optiek zijn we als mensheid de quantumsprong zelf die met onze planeet samenwerkt om in een nieuwe kosmische orde te landen. Het gaat wel gepaard met heel veel gedoe. Laten we zeggen dat niet iedereen klaar is om de sprong te wagen en dat geeft veel getrek en gesjor. Maar als we met genoeg mensen de

sprong doorzetten dan zullen we een keer in rustiger vaarwater terecht kunnen komen (en waarschijnlijk ook puin kunnen ruimen). De quantumsprong is de gelegenheid om daadwerkelijk een wereld te creëren die wij vanuit onze natuurlijke oorspronkelijkheid willen en niet een synthetisch systeem binnen het bestaande, gefabriceerde systeem dat een denktank van corporatiehouders en cyborgs voor ons heeft uitgestippeld. Maar het creëren van een nieuwe werkelijkheid vraagt wel om een nieuw bewustzijn om wortel te kunnen schieten, anders wordt het meer-van-hetzelfde-maar-dan-anders.

In vorige artikelen ben ik een pad ingeslagen en zolang dit niet doodloopt, wandel ik hierop verder. Het is echter wel een onderzoeksterrein dat in een stadium van ontginning verkeert. Deze tijd met zijn massale instroom van nieuwe frequenties werkt als een gigantische booster voor ons bewustzijn, zodat nieuwe inzichten als paddenstoelen de grond uit schieten. Er zijn veel pioniers en ieder creëert zijn eigen pad met een bijbehorend landschap. Er zijn dus verschillende invalshoeken die in verschillende richtingen ideeën ontwikkelen. Of we oude en vertrouwde (alternatieve) geneeswijzen nu van stal moeten halen is voor mij de vraag, omdat we met dit veranderende bewustzijnsveld in nieuwe lichamen komen te zitten. Als de werkelijkheid uitkristalliseert, zal duidelijk worden welke modellen voor een nieuwe geneeskunde en welke structuur voor een nieuwe gezondheidszorg levensvatbaar zullen zijn. En òf we dan nog wel modellen nodig hebben. Een gemeenschappelijke basis in dit onderzoeksterrein is er wel: **het spirituele en het materiële dichter bij elkaar brengen**. Het is een dieper duiken in de samenhang tussen beide wat ons beeld van *spiritueel* en *materieel* onherroepelijk zal veranderen.

bewustzijn als bevrijder

In eerdere artikelen [1, 2] heb ik al het beeld van een radio gebruikt. Toch maar even een opfrisser: zo lang we ons kunnen heugen, hebben we in een smalle bandbreedte geleefd. We hadden als het ware alleen de distributieradio met zijn vier kanalen. Dat handjevol zenders zijn de 5 zintuigen die ons informatie geven over het leven in een materie-werkelijkheid: het tastbare, zichtbare, hoorbare, reukbare en proefbare aspect van de Werkelijkheid. Dit is een piepklein stukje werkelijkheid binnen een onvoorstelbare, onbegrensde Werkelijkheid. Binnen dit minuscule werkelijkheidje hebben we ingewikkelde meetinstrumenten gebouwd waarmee we *denken te kunnen bewijzen* dat dit minuscule werkelijkheidje de enige waarheid is. Een heel beperkt, maar wel geldverslindend wetenschappelijk instrumentarium vertelt ons dat dit werkelijkheidje De Hele Werkelijkheid is, terwijl het slechts een psychologisch-technologische simulatie van de Hele Werkelijkheid is.

Maar we hebben zelf het instrumentarium in huis voor de Hele Werkelijkheid, gratis en voor niets. Eerder heb ik het al geschreven [3, 4]: om dit aan de praat te krijgen is het nodig om ons te bevrijden van de simulatie. We kunnen veel lezen in termen van 'uit de matrix stappen' en 'ontdoen van de simulatie' alsof het iets in de buitenwereld is. De innige verweving van ons bewustzijn met onze biologie is echter wel iets om rekening mee te houden. Zowel ons bewustzijn als ons lichaam is doorspekt van deze simulatie. Nogmaals: de simulatie of matrix is niet onze omgeving, wij zelf brengen de matrix tot leven door onze identificaties, door het te leven. Ons bewustzijn is zodanig gemodelleerd dat we volgens bepaalde patronen denken en voelen en reageren. Ze zijn voor ons normaal en ze houden ons ook bij elkaar als familie, als volk, als cultuur, noem het maar op. We hebben ons er zo mee geïdentificeerd dat we niet beseffen, maar ergens wèl voelen, dat we dit niet *zelf* zijn. Waarom zijn we anders zo druk met ons *zelf* te zoeken? Kennelijk omdat we ons *zelf* niet zijn. Er is een Zen-oefening die je zó lang bevrageert op "wie ben je?", dat je ontdekt wie je zelf bent en dat is niet de lange rij rollen die je kan opsommen. Identiteiten en rollen zijn attributen van de simulatie, de matrix. Laten we de simulatie toch nog maar wat verder verkennen.

simulatie: theorieën en modellen

Het woord 'simulatie' suggereert al dat deze werkelijkheid niet echt is. Kort gedefinieerd is simulatie *een nabootsing van de werkelijkheid met behulp van modellen*. Sinds de technologie het voortouw heeft gepakt zijn het vooral computermodellen waarvan gebruik wordt gemaakt. Tegenwoordig is het nabootsen van de

realiteit gebaseerd op verzamelde digitale data die met behulp van software in een rekenmodel worden omgezet. Hier kan je dan grenzeloos mee experimenteren en dat wordt ook gedaan. Om voorspellingen op te stellen kan je er statistische kansberekeningen op loslaten (dat zijn op zichzelf weer bedachte waarschijnlijkheden). Om keuzes te maken en beslissingen te nemen kan je dataverzamelingen met elkaar vergelijken. Hiervoor is ook weer een computermodel bedacht om te zien wat het meeste oplevert of waar je maatregelen wilt treffen. Uitkomsten blijven echter afhankelijk van wat je er in stopt en welke instructies je in de computermodellen inbouwt. Het is dus gewoon mensenwerk en kan onderhevig zijn aan belangen.

De weersvoorspellingen van het KNMI zijn een bekend voorbeeld. Maar ook het hele virusverhaal [5] blijkt een simulatie, aanvankelijk psychologisch en tegenwoordig computergestuurd. Het is niet de werkelijkheid zelf, want dat vereist dat je het 'als materie' aantoot (ook organismen zijn 'materie'). Het is een *theorie* over de werkelijkheid en dat is slechts een *idee* over de werkelijkheid. Als je hier vervolgens geloof aan hecht (dat bedoel ik letterlijk!) dan is het in jouw perceptie werkelijk dat we bedreigd worden door Sars-Cov-2 en zijn variant-trawanten. Dan heb je je zelf onderworpen aan een theoretisch model van de Werkelijkheid (= simulatie). Als je gelooft in de heilzame werking van vaccinaties, terwijl ze onnoemelijk veel schade berokkenen en de ziektekiemtheorie en besmettingstheorie nog onbewezen theorieën zijn, dan heb je je zelf onderworpen aan een theoretisch model van de Werkelijkheid (= simulatie). Laten we nog een ander gefabriceerd model onder de loep nemen.

'*Het leven is geven en nemen*'. Komt je dit bekend voor? Dit denkmodel laat ons denken dat dit de manier is om relaties in evenwicht te houden. Maar een relatie is niet op te hangen aan communicerende vaten, een beeld geleend uit de natuurkundebibliotheek. Een relatie is iets wezenlijks anders. Als in een relatie beide partners zichzelf open stellen dan maak je elkaar deelgenoot van ieders bewustzijn en creëer je nieuwe frequentiepatronen. Hiermee inspireer je en verrijk je elkaar in plaats van dat de een iets inlevert ten behoeve of ten gunste van de ander. Het cultureel gelegitimeerde, maar religieus gefabriceerde denkmodel opent een werkelijkheid waarin winst en verlies, teveel en tekort gerechtvaardigd wordt. Op deze ondergrond kon het volgende devies als dwangmiddel ingezet worden.

'*Je doet het voor een ander*'. Herinner je deze nog? Dit is een nabootsing van ons, door de natuur ingegeven, medeleven. Het devies koppelt ons *natuurlijke* gedrag aan een *sociaal* gedrag met de bedoeling om een *gewenst* gedrag te forceren: een prik in je lichaam laten zetten. Als je hier waarde aan *hecht* en hier vervolgens gehoor aan *geeft*, dan heb je je zelf onderworpen aan een gedragsmodel (= simulatie). Het is een voorbeeld van sturing van gedrag in een richting, niet door jou zelf uitgekozen, maar gewenst door anderen (= manipulatie). Het veroorzaakte dat we in de knel kwamen. Het zette namelijk onze natuurlijke gevoelens van *soevereiniteit* en *solidariteit* in een patstelling. Ze werden in een strijdige relatie gepresenteerd, zodat er slechts een keuze tussen twee kwaden mogelijk werd. Dat is de truc die wordt uitgehaald. Als je toen wakker genoeg was of kennis van zaken had, begreep je dat dit een onzinnige redenering was (op zijn zachtst gezegd).

De simulatie van de Werkelijkheid werkt op een behoorlijk diep niveau. De psychologische, religieuze en culturele modellen zijn dermate onze tweede jas, dat we nauwelijks in de gaten hebben dat we ons mens-zijn er naar gemodelleerd hebben. Hoeveel overtuigingen en ook kennis vinden we vanzelfsprekend, omdat we ermee zijn opgegroeid? Vanaf onze jeugd hebben we 'geleerd' hoe de wereld in elkaar zit, hoe alles functioneert, hoe je met elkaar omgaat. Wat ligt er aan de basis van deze vanzelfsprekendheden? Theorieën en Modellen. We hebben hier een mooi woord voor: *cultuur*. Ook het woord *paradigma* hoort hier thuis. Het is echter niet meer dan een collectieve conditionering van ons bewustzijn binnen een verhalenbundel om een gewenste (smalle) bandbreedte in ons bewustzijn te verankeren.

Vraag je zelf eens af waar gevoelens van schuld en schaamte vandaan komen. Als baby en peuter hadden we hier nauwelijks last van en in natuurvolken komt het niet voor. Ook onze ideeën over wat goed en

kwaad is heeft geen natuurlijke oorsprong. En waarom moeten we een identiteit opbouwen terwijl we van oorsprong een unieke individualiteit zijn? In de praktijk betekent dit dat we vele rollen moeten aannemen en we ons Ene Zelf steeds verder versnipperen.

Ieder kan voor zichzelf wel de vele motto's en credo's bedenken. Waar het om gaat is dat we opgroeien in een werkelijkheid die een beperkt beeld biedt van de Hele Werkelijkheid die Alles IS en waarin Alles Mogelijk is. Waarin ieder mens mag en kan zijn wie die is. Niet als identiteit (persoon), maar als individualiteit. Wat we kunnen doen is: vragen stellen. We kunnen en mogen alles bevragen. Als kind waren we nog enigszins oorspronkelijk en stelden we waarom-vragen, soms tot wanhoop van onze ouders. Waarom? Omdat de buitenwereld misschien een ander beeld presenteert dan wat we vanuit onze oorspronkelijkheid waarnemen? Als volwassenen kunnen we uit onze conditionering en automatisme stappen met simpele vragen die ons bij ons Zelf brengen (of houden). Is dit voor mij zo? Voel ik dit zo? Wil ik dit zo? Werkt dit voor mij? Klopt dit voor mij? Resoneer ik hiermee? Wat zegt mijn lichaam? Je zal merken dat veel normen in het water vallen en dat je eigen waarden boven komen drijven. Het is een praktische ingang om onze soevereiniteit en oorspronkelijkheid terug te winnen. Kijken door de bril van een ander - "je moet het zó zien" - is oké, maar vergeet niet óók door je eigen bril te kijken. Je verplaatsen in een ander is oké, maar kom daarna weer terug in je eigen ruimte.

Normen zijn aangeleerd en met je hersens verbonden. Je eigen gevoelde waarden zijn met je hart verbonden. Ze maken je meer mens en minder persoon (of burger of consument of ..). Via onze eigen waarden vinden we ons hart (en ons zelf) met de natuurlijke vermogens om te voelen en te creëren. Langs deze weg kunnen we ons bevrijden uit de verinnerlijkte modellen en dan laten we de matrix in rook op gaan.

het verandert

'*Er is meer tussen hemel en aarde*' is een cliché dat vaak als doodoener wordt gebruikt, maar het begint nu collectief wortel te schieten in ons bewustzijn. De nieuwe frequentievelden die in ons bewustzijn doordringen maken voor ons zichtbaar en voelbaar wat er dan allemaal tussen hemel en aarde speelt, ook buiten de matrix. En dat is een heleboel. Dit proces is al enige tijd aan de gang, maar sinds 2020 zitten we in een versnelling en 2022 doet er nog een schepje boven op. Wat betekent dit?

Dit betekent dat nieuwe terreinen voor ons bewustzijn toegankelijk worden. Het is de uitbreiding van onze bewustzijnsbandbreedte. We noemen deze terreinen bij gebrek aan beter 'energetische velden'. Het zijn werkelijkheden die buiten het bereik van onze 5 zintuigen vallen, maar ons wel de mogelijkheid bieden om de simulaties te doorbreken. We zijn ons in de afgelopen jaren meer bewust geworden van energiesystemen, frequenties, electromagnetische velden, buitenaardse levensvormen, hologrammen en dat soort 'dingen'. Vijftig jaar geleden noemden we dit hallucinaties en wilde fantasieën, nu lezen we erover, schrijven we erover, praten we er over. Science fiction is realiteit geworden en de toekomst is nu. Ja, er zijn nog steeds mensen die dit totale onzin vinden, maar zij hebben hun distributieradio nog niet de deur uit gedaan.

Als we de nieuwe inzichten omarmen kunnen we onderzoeken wat we ermee kunnen doen, hoe we er vorm en betekenis aan kunnen geven in de werkelijkheid van deze planeet. Door deze weg in te slaan kunnen we de simulatie zijn eigen dood laten sterven. Ik denk dat we met de nieuwe inzichten, die zich overigens in rap tempo uitbreiden en verdiepen, een nieuwe vreedvolle en liefdevolle werkelijkheid kunnen creëren, ook al zal dat in ons tijdmodel nog wel enige seizoenen vergen. Het vraagt wel om ze uit te proberen en toe te passen in ons eigen leven en het niet over te laten aan specialisten en deskundigen in instituten, laboratoria en wetenschappelijke ivoren torens.

De quantumsprong die de geneeskunde (weer) tot geneeskunst kan maken zit 'm in de omslag van ons kijken naar de mens: de overstap van het welbekende, maar gebrekkig gefabriceerde mensbeeld naar een rechtstreekse ervaring van de mens als multidimensioneel frequentieveld. Materie, ons stoffelijk lichaam, is niet de basis, maar het middel. We zijn al onderweg met een begrip als energiesysteem, maar de modellen hiervoor moeten we naar mijn mening ook aanpassen aan ons nieuwe bewustzijn. Laten we proberen het leven, de aarde, de mensen, gezondheid/ziekte en ook materie vanuit een fundamenteel andere hoek te benaderen om enigszins te begrijpen wat er nu gaande is en waar we naar toe (kunnen) gaan. Want met ons huidig kennissysteem begrijpen we veel te veel niet.

De quantum-wetenschappers hebben reeds in de vorige eeuw de wetenschappelijke grond onder de materie zo omgewoeld dat ze een basis hebben gelegd voor een paradigma dat ons in een wezenlijk nieuw tijdperk kan brengen. Hieruit kunnen we een nieuwe visie opbouwen waar het gaat om mens-zijn, gezondheid, ziekte en geneeswijzen. En onvermijdelijk hieraan gekoppeld: een nieuwe visie op bewustzijn en lichaam. We zullen veel moeten achterlaten van wat we als vaststaand en normaal hebben beschouwd. Veel uitgangspunten zijn in de medische praktijk toch al niet werkbaar of zelfs verstorend. In teveel gevallen blijken ze zelfs destructief te zijn: *iatrogene ziekten* zijn eigenlijk medische mutilaties. De medische beroepsvorming is erg diep geworteld en het omploegen naar een visie die meer recht doet aan de natuur en het leven zelf is geen eenvoudige opgave. Desondanks is het een weg met een toekomst, want het medische systeem met zijn spoor van doden zit op een dood spoor.

Er zijn al artsen en gezondheidswerkers die nieuwe wegen bewandelen, maar alles zit dus nog in een onderzoeksfase. In zekere zin bevinden we ons in een vacuüm en tasten enigszins in het duister met als enig instrument ons 'verlichte' bewustzijn. Ik beschouw dit artikel dan ook als weer een reisverslag van een volgend traject op zoek naar hoe alles in elkaar zit: het leven, de mens, ons lichaam. En natuurlijk is een nieuwe geneeskundige benadering hier direct aan verbonden. Maar ook: wat is dit voor een reis die we als mensheid bezig zijn te maken, want er zit wel iets groots aan en het is uniek wat er nu gaande is.

Een wezenlijk nieuw uitgangspunt waar aan gewerkt wordt, is het *spirituele en materiële dichter bij elkaar brengen*. En dat kan met behulp van de ontdekking van frequentievelden. Dit leidde ons naar een werkelijkheid buiten het deeltjes-denken en tijd-ruimtemodel. Hier konden (echte) wetenschap en spiritualiteit elkaar ontmoeten in 'Alles is Trilling'. In vorige artikelen [6, 7, 8] heb ik al geschreven over deze velden en hoe ze manifesteren in ons bewustzijn. De materiële expressie, het biologische lichaam, is in dit licht een gestold trillingsveld. Ons lichaam kunnen we zien als een soort eindpunt waarin het Bron-veld zich maximaal heeft uitgevouwen in een unieke vaste vorm (of het echt maximaal is weten we natuurlijk niet). Anders gezegd: ons bewustzijn krijgt vorm in ons lichaam. Het is de hoogste tijd dat we afstappen van het beeld dat lichaam en bewustzijn afzonderlijke eenheden zijn.

het bewustzijns-lichaam

Dankzij het rationalisme dat het stokje overnam van religie is het credo: lichaam èn geest. Hiermee werd een denkmodel geïntroduceerd waarin ons lichaam officieel van ons bewustzijn werd gescheiden. Vanuit dit model (= simulatie) bouwden de 'moderne' wetenschappen zich op, inclusief de medische wetenschap. Naast onze dagelijkse ervaringen van *ons eigen lijf* kregen we 'onderricht' over *het fysieke lichaam*. Geest was altijd iets vaags geweest dat thuis hoorde in religie en filosofie. Met de opkomst van de psychologie werd een deel van de geest in kaart gebracht en kreeg het de naam 'psyche'. Het was niet hetzelfde als geest, maar ook niet direct lichamelijk. Hierdoor moesten we 'geest' opnieuw definiëren en werd het aan 'spiritualiteit' gekoppeld. Psyche is menselijk en spiritualiteit is bovennatuurlijk. In het medisch domein verscheen de psychosomatiek (soma=lichaam). De gevestigde geneeskunde verwees dit naar het rijk der fabelen, maar het besef wortelde bij een aantal artsen, psychotherapeuten en gezondheidswerkers die andere geneeswijzen gingen verkennen. Daar kon veel bevestiging gevonden worden voor wat we op onze klompen aanvoelden: een samenhang tussen psyche en soma.

In de jaren 70 werd de uitspraak *'lichaam en geest zijn een ondeelbaar geheel'* populair. Dat zei iets over onze veranderende perceptie, maar wat we er precies mee bedoelden wisten we zelf eigenlijk niet goed. De homeopathie paste dit principe al toe - weliswaar op een nogal onnavolgbare wijze - en de acupunctuur werkte al eeuwen met een geïntegreerd model. In het begin van de jaren tachtig verscheen het opzienbarende en ongemakkelijk gevoelde boek *'De zin van ziek zijn'* (Thorwald Dethlefsen en Rüdiger Dahlke), dat nog een sfeer uitademde van *'eigen schuld dikke bult'*. Desondanks verschaftte het veel informatie over de invloed van de psyche op het lichaam. Uit de VS waren in de jaren zeventig al veel nieuwe zienswijzen verscheept naar Europa, waaronder de bio-energetica van Alexander Lowen, dat hij ontwikkelde uit het vroegere werk van Wilhelm Reich. Louise Hay kwam met haar affirmaties. Uit het oosten was de yoga (Saswitha) en het chakrasysteem (Charles Leadbeater) hier al neer gestreken. De gezondheidszorg hield de deuren gesloten voor deze ontwikkelingen. Veel van de huidige therapeutische benaderingen buiten de gezondheidszorg maken wel gebruik van de samenhang tussen lichaam en psyche, maar het spirituele aspect ligt nog wat versnipperd en onbestemd in dit veld.

Nu het begint te dagen dat we zelf de scheppers van onze werkelijkheid zijn [9], kunnen we dan ook de volgende stap zetten? Namelijk dat dan ook **het bewustzijnsveld de schepper van het lichaamsveld is**. Oftewel: ons eigen bewustzijn creëert ons eigen lichaam. Ik snap dat dit een heleboel vragen oproept, maar er is geen sprake van eigen schuld dikke bult! Het betekent dat ons bewustzijn overal in ons lichaam aanwezig is en het reilen en zeilen in ons lichaam bepaalt. Anders gezegd: het is de bestuurder van onze lichamelijke processen. Alle systemen, organen en weefsels in ons lichaam zijn de concrete uitvoering van instructies die dit bewustzijnsveld in zich draagt.

waar zit wat?

De wetenschap worstelt al lange tijd met de vraag *'waar in het lichaam zetelt de geest?'* Of in moderne termen: *'waar in het lichaam zit het bewustzijn?'* In vorige artikelen [4, 6] schreef ik al over ons lichaam als een soort detector en dit betreft het totale lichaam waarbij ons brein een ondergeschikte, slechts ordenende functie heeft. Het is niet nieuw als ik zeg dat ons bewustzijnsveld overal in ons lichaam *'te vinden is'* en we weten dat het zich ook nog verder uit strekt in onze omliggende ruimte (aura, energieveld). Waar is dan overal? We kunnen het met ons eigen bewustzijn vinden door ons lichaam gewaar te worden. Er zijn vele ademhalings- en meditatietechnieken beschikbaar die je kunt gebruiken om je bewustzijn verkenningen te laten doen. Zo kan je je aandacht bewust sturen naar de *ruimte in je lichaam* en de *ruimte waarin je lichaam zich bevindt*. Dan wordt het je eigen ervaring. Met behulp van de quantumfysica is het ook langs intellectuele weg te vinden. Het vraagt alleen wel een beetje natuurkunde.

Ons lichaam is opgebouwd uit cellen. Cellen zijn opgebouwd uit moleculen. Moleculen zijn opgebouwd uit atomen. Atomen zijn opgebouwd uit een kern met eromheen een wolk van electronen. Althans dat is het oude atoommodel, gebaseerd op een deeltjes-denken. De nieuwe ontdekkingen in de quantumfysica geven ons de gelegenheid om uit het deeltjes-model te stappen en een werkelijkheid van frequentiepatronen en energetisch geladen golven in te stappen. Atomen, voor het gemak kunnen we ook moleculen zeggen, bestaan namelijk voor het overgrote deel uit *ruimte*. Deze ruimte is niet leeg, zoals men aanvankelijk dacht, maar is *'gevuld met'* frequentiepatronen. Dus de moleculen waaruit ons lichaam is opgebouwd bestaan voor het grootste deel uit *ruimte*, uit frequentiepatronen. In ons lichaam zit dus een heleboel ruimte. En nee, die zie je niet onder een microscoop. De enkele technologieën die hierop ontwikkeld zijn, hebben nog geen plek in het gezondheidszorgveld. Wel zijn er steeds meer mensen die hun bewustzijn getraind hebben in het *'lezen'* van energiepatronen.

In het nieuwe denken is alles aan ons frequentiepatronen, althans op quantum-niveau. Ons individuele frequentieveld - we kunnen het ook ons bewustzijnsveld noemen - levert de instructie voor hoe ons lichaam in elkaar moet worden gezet om hier als mens van vlees en bloed tevoorschijn te komen. Dit bewustzijn is als veld permanent aanwezig in ons lichaam. Je kan ook zeggen: de ruimte in ons lichaam is

een veld vol met frequentiepatronen. Dit veld is uniek en strekt zich ook nog verder uit buiten onze lichaamsgrenzen (aura). In ons bewustzijnsveld ligt alle informatie opgeslagen over ons lichaam, ons zelf, onze familiale en culturele herkomst, onze persoonlijke ervaringen, alles wat we niet weten en het universum zelf - de hele santenkraam dus. Vanuit dit gezichtspunt gezien is ons lichaam ingebed in een groot bewustzijnsveld en kunnen we misschien wel de vraag stellen: *'waar in ons bewustzijnsveld zit ons lichaam?'* Een omdenkertje dus.

lijfeigene of eigen lijf?

De nieuwe inzichten verschillen radicaal van de uitgesleten modellen waar we nu mee opgescheept zitten. Ons bewustzijn weer verbinden met onze lichamelijkeheid betekent uit een simulatie stappen. Ieder van ons is een ondeelbaar geheel, maar kunnen we dat ook zo voelen? Voelen we ons verbonden met ons lijf? Kunnen we ons thuis voelen in ons lijf? Houden we van ons lichaam? Kunnen we de fluisteringen horen die ons lichaam ons toevertrouwt? Kunnen we ons zó vereenzelvigen met ons lijf dat we er in aanwezig zijn? Hebben we in de gaten wat we met ons lijf doen en wat ons lijf met ons doet?

Een actueel thema is de bedreiging van onze soevereiniteit. Juristen hebben een ontsnappingsroute uit de Corporatie Nederland blootgelegd. Je lichaam weer tot je eigendom maken zie ik ook als een vorm van soevereiniteitsherstel. Hiermee dwing je bovendien artsen om zich dienstbaar aan jou op te stellen in plaats van een protocol als enige oplossing aan te bieden onder het mom van keuzevrijheid. Maar afgezien hiervan, je ontwikkelt ook meer beheer over je fysiek. Veel mensen zijn eigenlijk bang voor hun lichaam. Dat is begrijpelijk, want het is onbekend terrein onder je huid. Het is fijn als het doet wat je wilt, maar als het van zich laat horen, dan weet je er geen raad mee. Dan besteed je je lijf uit aan een hulpverlener. Ik zeg dit nu wat cru, maar hier komt het in meer of mindere mate wel op neer.

Als je in een *voelend contact* met je lichaam komt, breng je je aanwezigheid in je lichaam en word je meer aanwezig in de ruimte. Je wordt ook meer vertrouwd met je stoffelijke vorm en je kan ook authentieker uitdrukking geven aan je individualiteit. Anders gezegd: je kan uitdrukking geven aan wat er binnen in je leeft. Je gaat ontdekken hoe jouw lijf communiceert en leert te begrijpen wat het wil of nodig heeft. Er zijn veel technieken die helpen bij het beter in contact komen met je lichaam. Naast dat je je lichaam voelt is het belangrijk dat je *je Zelf in je lichaam* voelt. Dan verbind je je met je bewustzijnsveld en ben je aanwezig in je lichaam. We kennen dit als *'tegenwoordigheid van geest'*. Voor velen van ons is dit een leerproces. Ook voor mij. Maar al doende ga je je wel meer thuis in jezelf voelen en kom je los van automatisen.

Als je deze weg op gaat kan het zijn dat je voor iets een hulpverlener nodig hebt, maar dan ben je wel beter in staat de juiste persoon te vinden en kan je beter aangeven wat je nodig hebt. Je zal ontdekken dat de klik met de persoon van de hulpverlener minstens zo belangrijk is als de geneeswijze. Over het belang van de arts-patiënt relatie wordt veel gesproken, maar in de praktijk weinig uitgevoerd. Het zijn mooie woorden die de werkelijkheid niet dekken. Als je echter beseft hoe intiem een contact tussen hulpverlener en cliënt is door het vervloeien van twee bewustzijnsvelden tot één gezamenlijke ruimte, dan kan je je voorstellen hoe belangrijk het is dat je met elkaar harmonieert. Alles staat of valt met beide 'persoonlijkheden'. Niet de hulpverlener, maar de hulpvrager heeft de leidende rol in het genezingsproces. Hoewel je niet persé hiervan bewust hoeft te zijn, blijf je wel bewust aanwezig tijdens zo'n contact. De hulpverlener volgt je in het proces en kan het hier en daar bijsturen met een gesprek, een handgreep, een pilletje, net waar de expertise ligt. Zo blijven we meer eigen baas over ons lichaam.

corona?

Als je lichaam sputtert, een beetje of heftig, dan heb je 'corona' tegenwoordig. Maar wat scheelt er als corona geen ziektebeeld is? Heb je dan gewoon griep? En als griep ook geen ziektebeeld is, wat kan er dan aan de hand zijn? Heel kort door de bocht zijn er twee trends aan te wijzen die griepachtige beelden kunnen uitlokken: intoxicatie en loskomende blokkade. Met intoxicatie bedoel ik het hele arsenaal aan

giftige stoffen dat ons aan alle kanten omringt, inclusief de farmaceutische chemie. De 'corona'-epidemie in 2020 was het heftigst in regio's waar de verontreiniging gigantische vormen heeft aangenomen en/of 5G werd uitgetoet. De nieuwe hoge frequenties woelen oude blokkades los. Een blokkade is een weggestopt trauma. De verwonding met alles erop en eraan (fysiek, emotioneel, mentaal en spiritueel) heb je in quarantaine gezet. Dit deel van je zelf heb je geïsoleerd. Dit deel van je bewustzijnsveld en lichaamsfunctionaliteit heb je afgegrensd. Je houdt je adem weg bij dit verwonde deel om het niet te voelen. Op quantum niveau bestaat de verwonding uit een frequentiepatroon dat niet harmonieert met jou als geheel. Hier hebben licht en liefde aan kwaliteit ingeboet. Fysiek resulteert het in minder voeding (zuurstof, vitaminen, mineralen), minder efficiënte verbranding, dus meer en andere afvalstoffen, die ook nog eens slechter afgevoerd worden (mindere doorbloeding en lymfestroom). Het is een broedplaats voor fysieke problemen. De hoge frequenties openen moeiteloos de trauma-kluis en brengen de verwonding naar buiten. Als de fysieke component sterk betrokken is in de verwonding (het trauma zelf hoeft niet persé fysiek te zijn!), dan gooit het lichaam de fysiologische frustratie er volop uit: je wordt ziek. Terwijl het gewonde informatieveld een gesloten boek voor je zelf is, is het een open boek voor de buitenwereld. En ook staat het open voor de frequentiepatronen in het collectieve bewustzijnsveld die resoneren met de verwonding: je trekt je dingen aan die anderen overkomen of die elders gebeuren. Je wordt ook kwaad of verdrietig als je boosheid of verdriet bij anderen ziet, dan wel meent te zien, dan wel verwacht.

zelfgenezend vermogen

In de meeste gevallen vindt het lichaam zelf de weg naar genezing, want we beschikken over een geweldig zelfgenezend vermogen. Het kan echter gebeuren dat er hulp van buitenaf nodig is. In de nieuwe benadering is het zelfgenezend vermogen het uitgangspunt en de hulpverlener zal hieraan ondersteuning bieden. Geneesmiddelen kunnen hier een rol spelen, maar voor symptoombestrijding is geen plek meer in het nieuwe denken. Waarom hydroxychloroquine en ivermectine helpen bij 'corona' heb ik beschreven in ['Het Virusverhaal'](#).

In het nieuwe bewustzijn legt een *gezondheidszorg* zich toe op *gezondheid*. Uitgangspunt is de unieke en individuele mens ... in woord en daad. De praktijk moet weer de basis worden van theorieën en modellen. Behandelingsdoelstelling is niet gericht op correctie van het fysieke lichaam, maar *het laten herstellen van het bewustzijnsveld*. Als de frequentiepatronen van het bewustzijnsveld van de patiënt weer beantwoorden aan zijn oorspronkelijkheid, dan zullen de gezonde instructies het geheel kunnen herstellen. Inclusief het lichaam. De focus is echter wel gericht op het lichaam, omdat het fysieke lichaam de poort opent naar het bewustzijnsveld. En ons bewustzijnsveld is de ruimte waarin we alle frequentievelden huisvesten.

Als de gezondheidszorg de zorg gaat richten op gezondheid dan zijn er theorieën en modellen nodig die gezondheid beschrijven vanuit een GeHeel en in termen van kwaliteit. De huidige pogingen zijn complex en chaotisch, omdat ze vanuit een gefragmenteerd bewustzijnsveld, de smalle bandbreedte, opgesteld worden. Wanneer we surfen op de bewustzijnsshift, zullen we in staat zijn om een werkbare visie te ontwerpen. De nieuwe benadering zal ingrijpende consequenties hebben voor de professionaliteit in de gezondheidszorg. Het zal andere kwaliteiten vragen van de hulpverlener. In plaats van kennis en technische vaardigheden zullen persoonlijke ontwikkeling en kwaliteit van bewustzijnsveld op de voorgrond staan. Het genezende proces vindt plaats in de gemeenschappelijke bewustzijnsruimte van hulpvrager en hulpverlener. De 'arts-patiënt relatie', of breder: de hulpvrager-hulpverlener relatie, zal dan ook het nieuwe werkveld in de hulpverlening zijn. De kwaliteit van het bewustzijnsveld (frequentieniveau) van de hulpverlener bepaalt in hoge mate welke mogelijkheden in het bewustzijnsveld van de hulpvrager gemobiliseerd kunnen worden. Simpel gezegd: als de hulpverlener in staat is om hoge frequenties te hanteren, dan kunnen er krachtige potenties geactiveerd worden en kan het zelfgenezend vermogen van de hulpvrager op een diep niveau aangrijpen dan wel sneller tot resultaat leiden (instant genezing). De genezing is totaal. Als de hulpverlener minder hoge frequenties kan hanteren, dan vindt genezing ook plaats, maar verloopt het proces langzamer en kan er nog aanvullend werk nodig zijn. De aanpak zal dus

zeer individueel gericht zijn en sterk afhankelijk van het ‘scannend vermogen’ van de hulpverlener, want er zijn geen normaalwaarden om op te varen. Er is nog wel degelijk een rol voor technologische ondersteuning, maar niet op voorhand. Het vraagt een zorg die in de eerste plaats gericht is op een proces van *je-eigen-geheel-worden* (healing).

een andere infrastructuur

Vanuit de huidige situatie lijkt me de gelijkwaardige samenwerking van ‘regulier’ en ‘alternatief’ een belangrijke eerste stap. Het zit er niet in dat deze stap vanuit het reguliere veld gezet zal worden. De gezondheidszorg moet echter de omvang van het alternatieve veld niet onderschatten. Wakkere mensen zullen nu twee keer nadenken voordat ze een reguliere benadering opzoeken. Het imago is geschonden en de onmacht toont zich in de onoplosbare ziektegevallen sinds de prik-campagne. Artsen die het veld moeten ruimen uit het reguliere veld, belanden nogal eens in het alternatieve veld. Wat gaat de marktwerking doen als de huidige gezondheidszorg onbetaalbaar wordt?

Er zijn in het alternatieve veld veel benaderingen, methoden en middelen die de moeite waard zijn om toe te passen. Ze rechtvaardigen een reguliere status, gewoon omdat ze werken. Geen enkele geneeswijze hoeft de autoriteit te worden in het grote veld van mogelijkheden. Liever niet zelfs, omdat geen enkel mens hetzelfde is en dus ook het menselijk lichaam niet een collectief, objectief ‘ding’ is. De ene geneeswijze slaat wel aan bij de een, maar niet bij een ander. Dus geen enkele geneeswijze is superieur, hoe fantastisch de resultaten ook zijn. In mijn ogen is er voor de nu-nog-reguliere (brandweer)geneeskunde in een nieuw gezondheidszorgveld alleen een plekje voor de reparerafdeling. Het lijkt me overigens wel handig om een ontwerp te maken die structuur aanbrengt in de lappendeken aan geneeswijzen (die er nu al is). Het lijkt me een mooie uitdaging voor alle werkers in het gezondheidszorgveld om op één lijn te komen naar een geneeskunstige invulling in een nieuw tijdperk.

keuzevrijheid

Deze tijd dwingt ons tot een keuze. Het gaat niet om een keuze voor vrijheid. We hebben *keuzevrijheid*. Dat is ons geboorterecht. En de vraag is: gaan we door op de oude weg of creëren we een nieuw pad? De oude weg betekent meegaan met de van hogerhand opgelegde maatregelen ingegeven door de denktank uit Zwitserland. De nieuwe weg moeten we zelf aanleggen en dat betekent: putten uit ons reservoir van vermogens en mogelijkheden. Maar het vraagt ook ons bewustzijn te bevrijden van de programmeringen, want anders creëren we weer eenzelfde soort werkelijkheid.

oude wereld in een nieuw jasje

De oude vertrouwde weg betekent: je laten leiden in een nieuwe simulatie binnen de reeds bestaande simulatie. Dit is niets anders dan een implementatie van artificiële intelligentie met zijn controlerende algoritmen. De toekomst wordt slechts meer van het zelfde. Alleen de infrastructuur verandert in een volledig technologische matrix. Dat wil zeggen: de nieuwe modellen zijn slechts een computergestuurde perfectionering van de oude religieuze-culturele-psychologische modellen.

*De data voor de computermodellen worden continu verzameld via ons internetgebruik en digitale betalingen (nu nog met betaalpas of creditcard). Tot nu toe gaat het bij deze dataverzamelingen niet direct om privégegevens, maar om gedragspatronen die vertaald worden in groepspatronen. Deze patronen worden met behulp van computerprogramma's gebruikt om digitale instructies (algoritmen) te fabriceren. De instructies zijn bedoeld om van een beginsituatie naar een **gewenste eindsituatie** te komen. De eindsituatie dient dus een belang en is voorspelbaar. Je kan denken aan de verkoop van een product, maar ook de controle van menselijk gedrag. Besef dat de instructies bedacht worden door mensen. Zogenaamde zelfdenkende digitale instructiesystemen zijn nog altijd ontworpen door mensen. Er zijn ook buitenaardse bewustzijnsvormen in betrokken, maar dat laat ik hier nu buiten beschouwing.*

Op basis van computer gegenereerde modellen (patronen) worden beslissingen genomen, voorspellingen opgesteld en gewenste situaties uitgewerkt in een reeks instructies (algoritmen). Dit gebeurt grotendeels met behulp van software. Hiermee richten overheids- en bestuursorganen de 'nieuwe' werkelijkheid in. Instituten en bedrijven werken al op deze manier. In de 'nieuwe' maatschappij wordt het menselijk verkeer geregeld via ontworpen, controleerbare gedragslijnen. We worden 'humans by design'. Activiteiten als internet toegang, bank toegang, winkelen, transacties plegen of gebruik maken van vervoer (openbaar èn privé) worden compleet geregeld via algoritmische circuits. Ze eisen gewenste gedragspatronen van waaruit je dan een groen of rood licht krijgt. Later, als internet en 5G/6G volledig operationeel zijn, kunnen ook privédata verwerkt worden.

Het zijn de modellen en theorieën die het bewustzijn van de mens in een houdgreep houden. De algoritmische automatisering zal de mens dieper 'in the box' verankeren en ons innerlijk potentieel verder buiten sluiten. De bewustzijnsbandbreedte wordt binnen het distributieradio-bereik verzegeld. Met zeer geavanceerde technologieën is het mogelijk om (aardse) velden met frequentiepatronen te produceren die precies de bandbreedte bepalen waarbinnen de perceptie vastgehouden kan worden. Je hebt geen invloed op de programma's die de kanalen uitzenden. Ook niet op de downloads die ons als een bio-systeem automatisch upgraden, net als het besturingssysteem op je computer. Ze zullen ongetwijfeld de conditionering (simulatie) in stand houden. Het bewustzijns-lichaam komt dan onder technologisch bestuur te staan. Het idee van keuzevrijheid zal dan een simulatie zijn. De leus 'build back better' zegt precies wat het bedoelt: het oude systeem verbeteren. Er is nog een probleempje.

Ons biologische lichaam is het ding wat nog gefixed moet worden, want dit is tot op het bot aangesloten op de natuurlijke Bron en volledig ingebed in het bewustzijnsveld van de aarde. Het menselijk lichaam is als het ware de Heilige Graal die nog in de wacht gesleept moet worden. Hier zijn de prikken voor. Ze moeten er voor zorgen dat het biologische lichaam overschakelt van de natuurlijke Bron naar een technologische bron. Het lichaam moet zelf een simulatie worden, een synthetische biologische vorm. Maar: een synthetisch biologische vorm is niet lang houdbaar. Het mist de zelf-oplaadbare batterij die de natuur ons verschaft.

Het beeld van DNA dat ons wordt voorgeschoteld is eigenlijk een afleiding van wat het is en doet. De collectieve aandacht wordt gefocussed op het (biochemisch) lange lint van nucleïnezuren waar je zo maar in kan knippen en plakken (genetische modificatie). Maar zeer waarschijnlijk is dit slechts een computersimulatie. Waar het om gaat is dat het DNA als zender-ontvanger functioneert waarmee we ons biologisch afstemmen op vele trillingsvelden en ons fysiologisch functioneren is er van afhankelijk. De prikken bevatten ingrediënten en instructies voor elektronische circuits die zich in een biologische, dus levende! omgeving kunnen opbouwen tot werkzame antennes. Ik kan er nog niet de vinger op leggen, maar ik vermoed dat de geïnjecteerde nano-antennes de natuurlijke DNA-antenne moeten vervangen.

Om alle componenten binnen èn in stelling te brengen is een serie prikken nodig. Ze worden gepresenteerd als boosters en nieuwe vaccins. Een mRNA-griepvaccin wordt al ontwikkeld. Als de nano-antenne compleet is wordt het lichaam ingesteld op de technologische (lage) frequentiepatronen. De DNA-antenne wordt dan omzeild. Met deze finale stap wordt de verbinding met het Bron-veld verbroken. Het lichaam is dan niet meer 'van nature' gecreëerd, maar het is een synthetisch geproduceerd stukje biologie. De transhumaan is een synthetische mens die volledig is aangesloten op èn afhankelijk van computerprogrammatuur. Een transhumaan ziet er uit als een mens, doet als een mens, maar is geen Mens.

een nieuwe werkelijkheid

Frequentiepatronen creëren bewustzijnsvelden èn bewustzijn creëert frequentiepatronen. Het is de ononderbroken dans van de natuur. Als scheppende mensen hebben we met onze bewustzijnsvelden het vermogen om nieuwe frequentiepatronen te creëren. Onze creativiteit maakt ons onvoorspelbaar.

Vanwege onze OorSprong, het Bron-veld, zijn we diepgaand ingeweven in een GeHeel van gemanifesteerde en niet-gemanifesteerde informatievelden. Als mens zijn we dit GeHeel Zelf in een biologisch jasje. Technologische systemen, hoe geavanceerd ook, zijn per definitie niet in staat om het Natuurlijke GeHeel te verzamelen en om te zetten in databits, laat staan de dynamiek ervan te vangen (ze veranderen continu in fracties van seconden), laat staan er voorspelbare patronen uit te destilleren en scripts (algoritmen) te verzinnen die dit onder controle kunnen krijgen.

We zijn dus niet per definitie overgeleverd aan de ‘grillen van hogerhand’, alleen als we daarvoor kiezen. Als we kiezen om ‘neen’ te zeggen en onze eigen, meer natuurlijke weg gaan aanleggen dan voegen we nieuwe frequentiepatronen in het collectieve bewustzijnsveld in. Ze leiden tot een wijziging van het collectieve patroon. De technologische frequentiepatronen, die een gefixeerd karakter hebben, worden dan verstoord. Het gevolg hiervan is dat de vanzelfsprekendheden verloren gaan en de pogingen om ons op het technologische, politiekcorrecte pad te manoeuvreren spaak lopen. Als we onze verbinding met alle trillingsvelden herstellen, kunnen we *op eigen gezag* downloaden vanuit alle velden inclusief het aardse natuurveld. Met deze backing-up hebben we toegang tot een ongekende veerkracht. We zullen onszelf verbazen wat er allemaal uit ons zal voort komen. We hoeven geen wielen uit te vinden, nieuwe vergezichten dwarrelen vanzelf ons bewustzijnsveld binnen. Hoewel we nu de toekomstige nieuwe wereld niet kunnen uittekenen, diep van binnen weten we hoe het zal zijn. Ons hart is onze gids en laat ons *voelen* of iets goed voor ons is of niet. Ons hart is de barometer die aangesloten is op ons oorspronkelijke bewustzijnsveld. Dit bewustzijnsveld laat ons **weten** waar we naartoe kunnen navigeren. Het is niet nodig om achter een bureau of computer ontwerpen te verzinnen en modellen te bouwen. De nieuwe frequentievelden brengen de beelden al doende in ons bewustzijn. Gratis en voor niets.

korte samenvatting

In mijn ogen is het scheppen van een compleet nieuwe wereld de opgave. Die nieuwe wereld baren wij zelf terwijl wij ons oorspronkelijke mens-zijn herscheppen. Er zijn al velen die hier hard aan werken. Anno 2022 zijn we nog volop onderweg, maar ook nog enigszins verdoofd door het opentrekken van de beerput. Parallel hieraan worden er toch vele activiteiten ontwikkeld om het recreatieproces gestalte te geven. In dit artikel geef ik beide routes aandacht, omdat ze elkaar teweeg brengen.

Hoe de toekomstige wereld, met name de gezondheidszorgdivisie, eruit gaat zien kan ik natuurlijk niet precies in kaart brengen. Net als bij vele anderen zit ergens in mij een diep weten en dat vertaalt zich in een gevoelde koers. Vanuit dit gezichtspunt kijk ik dan ook naar de huidige situatie. Gezondheid zal de spil worden van de zorgactiviteiten, niet ziekte. De mens als individueel wezen met een eigen programma (ziel) en structuur (bewustzijn-lichaam) zal de focus zijn, niet een collectief datapakket. Dit vraagt een diversiteit aan benaderingen, niet een monopolistische organisatie. Het werkterrein zal ingericht worden op de mens als uniek bewustzijnslichaam, als oorspronkelijk *human design*, en geen ruimte bieden aan een warwinkel van specialismen.

Hoewel visies en theoretische modellen een beeld van de Werkelijkheid zijn en niet De Werkelijkheid, zijn ze op zichzelf niet verwerpelijk. Een simulatie ontstaat pas als we ze niet meer als middel zien, maar als enige waarheid waarnaar gaan leven. Het zijn instrumenten die we op effectiviteit moeten blijven beproeven in de praktijk. En in een continu veranderende werkelijkheid vraagt het bereidheid om ze regelmatig in te ruilen voor nieuwe instrumenten. We moeten de scheppers blijven van onze hulpmiddelen en niet de slaven ervan worden.

tenslotte

In dit artikel heb ik mijn beeld geschetst van de huidige situatie en een toekomstige scenario. Er liggen nog wel wat beren op de weg, maar het zijn tenminste geen hyena's. Hoewel ik van harte hoop dat het niet zo ver zal komen, moeten we er misschien wel rekening mee houden dat de vertegenwoordigers van de

simulatie de tactiek van de verschroeiide aarde zullen toepassen. De nietsontziendheid die ze nu al hebben getoond geeft geen reden tot hoop om via redelijkheid, juridische rechtvaardigheid, laat staan compassie om dit geconstrueerde crisis-op-crisis patroon tot een vreedzaam einde te brengen. Maar op de puinhopen van de oude wereld zullen we een nieuwe werkelijkheid ontwaren en de instrumenten vinden om deze vorm te geven. De veerkracht die we van nature hebben is met geen pen te beschrijven, dus hier kunnen we wel op vertrouwen. En ik houd er rekening mee dat we 'm nodig zullen hebben. Ondanks de dagelijkse kost aan alarmerende berichten is er veel positieve activiteit. Het hangt in de lucht en formeert zich op de vloer. De snode plannen mislukken steeds en ze weten van gekkigheid niet meer wat ze moeten doen. Terwijl ze hiermee in hun eigen vlees snijden, zorgen wij dat we de baas blijven over ons eigen vlees. Als we ons laten voeden met brandstof uit het Bron-veld zal onze wil onze weg zijn. Ook al zijn we onderweg en is de weg nog niet eens een weg te noemen, we herinneren ons de horizon. We kiezen de koers waarop we weer MENS worden. En in onze keuze trekken we de horizon naar ons toe.

Het Ga Ons Goed,
ellorene, sept 2022